

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ வைல்லைவ ரத்னமாலா - 4

ஸ்ரீ மின்னை லோகார்ய ஜி.யர் அருளிச் செய்த
தியல் சாத்து வ்யாக்யானம்

வெளியீடு :-

உயிய வேதாந்த ஆராய்ச்சிக் கழகம்

[Managed by Sri Karappangadu Venkatachariar Swamy
Memorial Research Foundation]

அன்பர்களே!

கிர்த்தி முரத்தியான ஸ்ரீ உ. வே. மஹா வித்வான் காரப்பங்காடு வெங்கடாச்சாரியார் ஸ்வாமி நினைவாக ஏற்படுத்தப்பட்டு இயங்கிவரும் உபய வோதாந்த ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ரத்னமாலாவின் 4வது இதழாக இந்த இதழ் மலருகின்றது. ஸ்ரீ பிள்ளை லோகார்ய ஜீயர் அருளிச் செய்த இயல் சாத்து வ்யாக்யாணம் என்னும் க்ரந்தம் இந்த இதழை அலங்கரிக்கிறது. கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக பதிப்பில் இல்லாத இக்ரந்தம் இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டு மிகவும் குறைந்த செலவில் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது. வழக்கம்போல் இக்ரந்தத்தை நல்ல முறையில் Shreepriya Offset Printers and Publishers யஜமானர் ஸ்ரீமான் R. ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள் அச்சடித்துத் தந்துள் ளார். இக்ரந்த வெளியீட்டை உகந்து ஏற்றுக்கொண்டு இதுபோன்ற மற்றும் பல க்ரந்தங்களையும் வெளியிட ஆதரவு அளிக்குமாறு ப்ரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

தாஸன்

மூரவிதூரன்.

காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் தொழில்தரன்.

இக்கிரந்தம் கிடைக்குமிடம் :

S. MURALI

**2, Abiman Flats, Murugesan Street,
Virugambakkam, Madras-600 092.**

ஸ்ரீ மதேராமாநுஜாயநம :

பிள்ளைகளுக்கு ஜியரருளிச்செய்த

இயல்சாத்து வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

நம்பெருமாள் இயலதுவன்தாநத்துடனே திருவீதி யெழுங்கு
ருளின வகந்தரம் நம்மாட்டவார் ஸங்கிதியிலே இயல்சாத்து அநுஸ
ந்தாநமாயிருக்கும், “நன்றும் திருவுடையோம்” இத்யாதித்தனிய
ங்கள் இயலாவது-ஆழ்வார்கள் திவ்யஸ்விக்திகளான திவ்யப்ரபந்
தங்களாகையாலே கிசேஷித்து, செவிக்கினியசெஞ்சொல்லான செ
ந்தமிழ்களையிறே உகந்துதிருச்செவிசாத்தியருளுவது,அவன்றுளும்.
(க) “தென்னுவென்னுமென்னம்மான்” என்றும், (ங) “நின்றன
க்குங்குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே” என்றும்,
சொல்லுகிறபடியே (ங) * செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வங்மாலை
யிலேயிறே திருவுள்ளம் சென்றிருப்பது. (ங) ‘விருந்தே ஹூவராஶ்ரா
விமுனி஥ி: பிரோக்டா:ப்ரபுநா:பூரா ஜகாந்வஹீதே தாபி ஸகலங்கூடா
துரந்தேஷ்வர: ஜகாந்வராஜஸு: ஜாதி: புராமா:துதுவி: பிநா:ங்குதா
அதாநா:நா:ப்ரலாஶயுதியத் தந்ஜா:வநங்குவி:யே. வித்யந்தேஹி
பராசராதிமுகியேப்ரோக்தா:ப்ரபந்தா:புரா பக்தா ஏவஹிதே தநா
பிலைகலம் த்யக்தவாதுரங்கேஸ்வர:। பக்தாநேவபராங்குசாதி புரங்க
ந்தத்தத்ப்ரபந்தாம்சதாந் அத்யாத்ருத்யஸ்தோபலாளயதி யத்தஜ்
ஞாபநம் தத்பரியே” என்றிறே இவற்றை நம்பெருமாளாதரித்துப்
போருவது. அதுதான் (ஞ) * நமோநாரணுவென்னும் சொன்மாலை
யாகையாலே எல்லாம் திருமந்தரார்த்தமாயிருக்கும். (ங) “நாரண
ந்த ஞானத்தமிழ்புரிந்த நான்” என்றும், (ங) “நாமம் பலசொல்லி
நாராயணுவென்று நாமங்கையால்தொழுதும்” என்றும், (ங) “இருந்
தமிழ் நன்மாலையினையடிக்கே சொன்னேன்” என்றுமிறே இவற்றின்
வைலக்குண்ணயம். (ங) “நாராயணன் நாமங்களே” (கா) “நாமங்களாயிர

(க) திருவாய்-கு-எ-⑤.

$$(\text{Fr}) = \frac{\rho}{\mu} \cdot \frac{g}{\sigma} \cdot \frac{H}{\text{Fr}}.$$

(2) திருமொட்டி-கோ-கோ.

(v) रु-डि-रु-डि-

(iii) கு-கி-கீ,

(2) 2-குட்டா.

33

(க) திருவாய்-கு-கூ. கீ.

சுதூள்”(க) “நாராயணவன்னும் காமம்” என்றிரே பராங்குசு பரகாலாதிகள் திவ்யஸ்விக்தியும், நாராயணஞேடே (ஒ)*நாவிரண்டெழுத்துக் கற்றவரிரே. (ஈ) “கிண்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று” என்று தாமேஷருளிச்செய்தார். ஏவும்கித வைலக்ஷண்யமான திவ்யப்ரபந்தங்குளந்தாந்ததுடனே (உ) “குருந்தமொன்றோசித்தானென்டும் சென்று கூடியாடிவிழாச்செய்து” என்றும் (ஊ) “கருந்தடமுகில்வண்ணைக்கடைக்கொண்டுகைதொழும்பத்தர்கள்” என்றும் (ஏ) “குமிறு மோசை விடுவொலி” என்றும் (ஒ) “ஒவிகெழுபாடல்பாடி யுழல்கி ன்றதொன்டர்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, திருக்குரவை கோக்குமாபோலே திருக்கைகள் கோத்துக்கொண்டு (ஏ) “கோத்துக்கு மூத்துக்குலைமாடித் திரிமினே” என்கிறபடியே ஆவிவதுபாடுவதாய்த்திருவீதியிலே இயல்நுஸ்தித்து (ஊ) “புரிந்தேத்தி யுன்னைப்புகவிடப்பார்த்து ஆங்கேயிருந்தேத்தி வாழுமிது” என்று சொல்லுகிறபடியே மீண்டும் உள்ளே எழுந்தருளும்போது மங்களாசாஸநம் பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே திவ்யதேசமங்களாசாஸநத்தோடே தலைக்கட்டும்படி சொல்லுகிறது. (நன்றும் திருவுடையோம்) இத்யாதியாலே:

பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாவஸ ராநுளிச்செய்த தனியான்.

நன்றுங் திருவுடையோம் நானிலத்தி லெவ்வுயிர்க்கும்
ஒன்றும் குறையில்லை யோதினேம்—குந்றம்
எடுத்தான்டுசே ரிராமாதாநுசன்றூள்
பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி.

இதில், தர்சநஸ்தாபகராய் குருபரம்பரைக்கு நடிநாயகமாயிருக்கிற எம்பெருமானூர் ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுடைய ஸம்பந்தமே ஸர்வஸ்மபத்தென்று அத்தை ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வாப்ரஸித்தமாகச் சொன்னேமென்கிறது.

(நன்றும் திருவுடையோம்) என்று. அதாவது - “குந்றமெடுத்தான்டு சேர் இராமாதாநுசன்தாள் பிடித்தார் பிடித்தாரைப்பற்றி நன்றும் திருவுடையோம்; அத்தை மாஙிலத் தெவ்வுயிர்க்கும் ஒன்றும்

(க) தி-மொ-க-க-க.

(ஒ) திருவாய்-ஈ-ஏ-ஒ-ஒ.

(ஒ)

(க) தி-மொ-ஈ-க-க-க.

(ஈ) தி-மொ-ஈ-க-க-க.

(ஏ) பெரியாழ்-திரு-ச-க-க.

(ஈ) பெரியாழ்-திரு-ச-க-க.

(ஏ) உ-திரு-க-க.

குறையில்லை-ஒன்றுங் குறையில்லாதபடி நிறைவாக ஒதினேம்”என் ருஅங்வயம்; பூர்ணோபதேசம்பண்ணினேமென்றபடி.(குன்றமெடுத் தாண்டிசேரிராமாதுசனுக்கையாவது)-(க)“ஸ்வாதநீயனே ஶால: - யஸ்ஸப்தஹாயநோபால:” என்று ஏழுதிருங்கூத்ரத்திலே ஏழாள் ஒருபடிப்பட கோவர்த்தநோத்தாரணம்பண்ணின செயலிலே வித்த ராயிற்று எம்பெருமானு ரவ்வடிகளை யாச்சரயித்திருப்பது.

அதுதான் (உ) *மலையையெடுத்து மறுத்துரக்குத்தசெயலிறே. அத்தைப்பற்ற கோவர்த்தநதாஸரென்று திருநாமமும் சாத்தியரு னினுரிறே. ஆஷ்வானும் (ஊ) “ஈவர்தநே இரவாசீ யுமுனாந்஦ினா-கோ வர்த்தநோகிரிவரோயமுநாநதீஸா” என்றிறே அருளிச்செய்தது. அன்றிக்கே, (ச) * குன்றமெடுத்த பிராண்டியாரோடும் ஒன்றின்ற சடகோபனை அந்த மாறனடி பணிந்துயின்தவராயிறே உடையவர் தாமிருப்பது. (ஞ) “குன்றமெடுத்து ஆனிரைகாத்தவன்றன்னை” (கு) ஆயனையன்று குன்றமொன்றெடுத்தானரங்க மாக்கரமர்ந்தா னே” (ஏ) “ஆழிவண்ணின்னடியினையடைந்தேன்.” என்று ஆஸ் ரிதபாரதந்தர்யத்திலேயிறே திருமங்கையாழ்வாரும் ஊன்றியிருப்பது; அத்தைப்பற்ற (ஏ) “குறையல் பிராண்டிக்கீழ் விள்ளாதவன்ப னிராமாதுசன்” என்று விசேஷித்து அங்கே மண்டியிருப்பர்.

(க) “குன்றமொன்றெடுத்தெந்தி” (க0) குன்றமெடுத்து மழு தமித்து” என்று தத்விஷயத்திலேயாயிற்று இவர் ஆதரித்துப்போ ருவது. (கக) “குன்றெடுத்தானிரை மேய்த்து அவை காத்தவெங் கூத்தாவோ” (கஉ) “காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக் கல்மாரித ன்னை” என்றுரிறே. ஆகையால் குன்றமெடுத்தான்டியாயிற்று ஆழுஷார்களிருப்பது, அவர்களைச் சேர்ந்திறே எம்பெருமானுர் தாமிருப்பது. ஏவும்விதரானவரை; (கஞ) “ராமாநுஜஸ்யாசரங்கோ சுரங்கூ பந்தீ” ராமாது ஜஸ்யசரவெனசுரணம் ப்ரபத்யே” (கச) ராமாநுஜ

- (க)
- (உ) திருவாய்-க-டி-க.
- (ஊ) அத்வா-ஸ்த-சக.
- (ஏ) திருவாய்-ஏ-க-க.
- (கு) திருமொழி-கக-அ-க0.
- (ஏ)
- (ஞ)
- (ஏ)

- (அ) இரா-நா-க.
- (கு) திருமொ-கக-க-க.
- (க0) ” கக-க-க.
- (கக) திருவாய்-ஏ-க-க.
- (க2) ”, ஓ-க-க.
- (ஞ) வை-ஸ்த-க.
- (கச) ர-ஸ்த-க-க.

ஷஷ்சார்யா-ராமாதுஜபதச்சாயா” என்றிரே இராமாதுசன் தான் பிடித்தார் படியிருப்பது. அவரைப்பிடித்தாராகிறார் - பட்டர். எம்பாரும், ஆட்வானுமிரே அவர்க்கு ஆசார்யர்கள். பிடித்தாரைப் பற்றினுராகிறார் - இவர்களுக்கு சேஷ்டுதரானபட்டரை யாஸ்ரயி த்த வேதாந்தி-நஞ்சீயர். இவ்வளவு மருளிச்செய்தது, ஸ்ரீமாதவஸமா ஸ்ரயணமறூதநரான நம்பின்னோ துடக்கமானுரைக் காட்டுகிறது.

* சீமாதவனடிக் கண்புசெய்யும் தஞ்சத்தொருவளிரே. “பிடித்தார்பிடித்தார்” என்றுரிரே. (பிடித்தாரைப்பற்றி நன்றுந்திருவுடையோமாவது) - (க) “இராமாதுசனென்றன் மாக்தி” என்னும்படியான எம்பெருமானுரூபதய எம்பந்திபரம்பரையைப்பற்றி (நன்றும் திருவுடையோம்) விலக்ஷணமான ஜஸ்வர்யத்தையுடையோம்; அதாவது - (ஒ) சென்றெழன்றிகின்ற கைங்கர்ய ஸ்ரீயையாதல், (ஒ) “ஸ்ரீரம்முதூபுதாம்-ஸாஹி ஸ்ரீரம்ருதாஸதாம்” என்கிற ப்ரமாண ஸ்ரீயையாதல். (ஃ) “உறுபெருஞ்செல்வமும்.” அன்றிக்கே, ப்ரமாதாக்களான ஆசார்யர்கள் திருவடிகளாகிற ஜஸ்வர்யமாகவுமாம். ஆகையாலே, இதுவே ப்ரமார்த்தமென்னுமத்தை ஸங்கீர்சநம் ஸர்வருமநியும்படி சொன்னேமென்னுதல்; இப்படி சொல்லுகையாலே இவர்களுக்கு ஒரு குறைகளுமில்லையென்னுதல்.

இப்பால் குருபரம்பரையின் கெளரவ்யதை எம்பெருமானுரடியாயிருக்கும், அவர்க்கு ஆட்வாரடியாயிருக்கும். (நானிலத்திலே வ்வுயிராவது) - குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், கெய்தல், என்கிற சாதுவ கைப்பட்ட தில்மென்கை. பாலை, நாலி னும் நீர்மறுத்தகாலமுண்டாயிருக்கும், ஆகையாலே “நானிலம்” என்றது. ஸர்வாதிகாரமாகையாலே “நானிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்” என்றது. திருமலைமுதலான தின்யதேசங்களும் அந்திலங்களிலேயிரே யிருப்பது. அவ்வவசேதநர்க்கெல்லாம் ஆசார்யஸம்பந்தமறியவேணுமிரே. ஆகையால் இவர்களுக்கு ஆத்மஹிதசிமித்தமாக ஒருக்கரச்சல்படவேண்டாலென்று படி. இத்தால், இயற்பாக்களுக்கெல்லாம் எம்பெருமானுரடியென்னுமர்த்தம் சொல்லிற்று.

நூற்றாசிப்பரதிபாத்பர் எப்பெருமானுரிமே; அதுதோன்ற திருவரங்கத்தமுதனுரிமே பெரிய பெருமான் ஸங்கிதிஃபில் கேர்க்கி யிலே இயற்பா னின்னப்பஞ்சைய்து போருவது; “இராமாதுசன் ரூள் பிடித்தார் பிடித்தார்” என்று இவரைச் சொல்லவுமாம். அத் தையிரே (க) “இனியென்குறை நமக்கு எம்பெருமானுர் திருநாமத்தால்” என்று தூடங்கி (க) “தன் திருவரங்கத்தமுதாகிய புண்ணியனே” என்கிறது. (க)

வாழி திருக்குருகூர் வாழி திருமழிசை
வாழி திருமல்லிவளாடு—வாழி
சுழிபொறித்த கீர்ப்பொன்னித் தென்னரங்கன்றன்னை
வழிபறித்த வாளன் வளி.

இனி (உ) “ஆழ்வார்கள் வாழி யருளிச்செயல்வாழி” என்னுமாபோலே திவ்யப்ரபந்த வக்தாக்களான ஆழ்வார்களோபாதி அவர்கள் அவதரணஸ்த்தலங்களும் மங்களாசாஸநத்துக்கு சிவியமென்கிறது, (வாழி திருக்குருகூர்வாழி திருமழிசையென்று). முதலில் (க) “ஓமுப்பீடு-நடி-தாம்ரபர்ணீந்தி” என்று ப்ரதமோபாத்தமாகநம்மாழ்வார் அவதரணஸ்த்தலம்ஸுசிதமாகையாலே, இங்கும் ஆழ்வார்களையெல்லாம் அவயவழூதராகவுடைய நம்மாழ்வார் அவதரணஸ்த்தலத்தை மூந்துறைச்சொல்லுகிறது.

(வாழிதிருக்குருகூர்) திருக்குருகூர் வாழுகையாவது (க) “நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்” என்றும், (ஞ) “குழாங்கொள் தென்குருகூர்” என்றும், (க) “சயப்புகழார் பலர்வாழும் தடம்குருகூர்” என்றும் ஆழ்வாரரத் திருவடிதொழுகிற ஸ்ரீவைஷணவர்ஸ்ரீமாரூதெழுயவேணுமென்றபடி.

(வாழிதிருமழிசை) அதாவது - (எ)* திருமழிசைப்பரன் வருமூரான திருமழிசை வளம்பதிவாழுவேணுமென்கிறது. (அ) “உலகுதன்னை வைத்தெடுத்தபக்ததும் மாநீரமழிசையே வைத்தெடுத்தபக்கம் வளிது” என்னும்படி. மஹீஸாரதேதரமுமாயிருக்கும்; ஆகை

(க) இரா-நா-தனி.

(ஞ) திருவாய்-உ-ஏ-கக.

(உ) உப-ரத்தி-ஏ.

(க) திருவாய்-ஏ-கக.

(க) பாகவ-கக.

(எ) திருச்ச-வி-தனி.

(க) திருவாய்-கா-ஏ-கக.

(ஏ) ,

யாலே அந்தஸ்தலத்திலே பக்திஸாரருடைய சரணரவின்தங்களி
லே ப்ரவணராய் வேவித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ
ஸ்ரீயோடே அந்தஸ்தலம் வாழுவேணுமென்றபடி. (க) *வகுளசூ
ஷணபாஸ்கரரும், (உ) “ஞானமாகிநாயிருகி”என்கிறபடியே ஜ்ஞாந
ப்ரபையையுடைய பக்திஸாரரும் தகவினேத்தரதிக்கில் அதிப்ர
காசராயிரேயிருப்பது. இப்படி ஜ்ஞாநவர்த்தக தேசிகாபிமதமான
தேசத்துக்கு அஜ்ஞாநலே அநர்த்தம் வாராதொழிய வேணுமென்று
ஆசாலிக்கிறது. திருமழிசைப் பிரானுடைய அவதாரஸ்தலத்தைச்
சொன்னபோதே அவர்க்குத்தேச்யரான முதலாட்டவார்கள் மூவ
ருடைய அவதாரஸ்தலமான கச்சி மல்லை மாமயிலையும் அப்படி
வாழுவேணுமென்றபடி.

(வாழிதிருமல்விவளாடு) பெரியாழ்வாருடையவும் ஆழ்வார்
திருமகளாருடையவும் திருவவதாரத்துக்குப் பாங்காள ஸ்ரீவில்லிபு
த்துஏரயகித்து அணித்தான நாடென்கை. மல்லிதன்னுடும் வில்லி
புத்துரும் சேர்த்தியாயிரே யிருப்பது. அதுதான் (உ) “கோவிந்தன்
குணம்பாடி” என்று(ஈ) *கோவிந்தன்குணம் பாவிவாருள்ளாடிரே.

(வாழி சுழிபொறித்தங்கீர்ப் பொன்னித் தென்னரங்கன்தன்னை
வழிபறித்தவாளன்வலி) நாகாவர்தங்கனோடே கூடின ஜலஸம்ருத
தியாலே அருகுகின்ற பதார்த்தங்களை உள்ளே க்ரவிக்குமதான
திருப்பொன்னியாலே சூழப்பட்டு (உ)புண்ணந்துழாமே பொருநிர்த்
திருவரங்காவருளாய்” என்னும்படி ஸ்வஸம்பந்தத்தாலே ஜலப்ரக
ருதிகளையும் ஜயிப்பிக்குமவராய், இப்படி ஜலஸம்ருத்தியையுடைய
கோயிலே தமக்கு சிக்குபகமாம்படியான அழகிய மணவாளப்பெரு
மாள் வயலாளிமணவாளராய் திருவாவியிலே திருமணம்புணர்த்து
திருவரசடியாக எழுந்தருள, அவரை வழிபறித்து அதின்பின்பு
(ஈ) .“வாள்வளியால்மந்திரம்கொள்மங்கையர்கோன்” என்னும்படி
திருமந்தரத்தை அர்த்தஸஹிதமாக யறிந்தாரிரே; ஆகையாலவ்விடம் திருமணங்கொல்லையாயிற்று.

(க) சடகோபாந்த-ஈ.

(உ) திருச்ச-வி-ககச.

(ஈ) காய்ச்சி-திரு-ஈ-உ.

(க) பெரி-திரு-ச-க-அ.

(உ) திருவிரு-உ-அ.

(ஈ) திருவெமா-தனி.

(க) * அரங்கத்துறையுமின்றுணவினையிறே வழிபறித்து, எல்லார்க்கும் வழிகாட்டுமொரிறே. வழிபறித்தவாளன்வளிவாழ்வை யாகையாவது - (உ) “சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றுய் திறல் போற்றி” என்னுமாபோலே. இத்தால் தத்ரஸ்த்தரான ஆழ்வாரையும் திருமணங்கொல்லியையும் நினைக்கிறது. தேசத்தை ஆசாஸிக்கிற ப்ரகரணமிறே. திருமந்த்ரார்த்தம் பெற்றஸ்தலமிறே ஜங்மதீசமாவது.

திருநாடுவாழி திருப்பொருநல்வாழி
திருநாட்டுத் தென்குருகூர்வாழி—திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமர் வாழி வாழி சடகோபன்
இட்டத்தமிழ்ப்பானிசை.

கீழே “வாழிதிருக்குருகூர்” என்றத்தை விஸ்தரேண நாட்டோடேகூட எல்லாவற்றையும் வாழ்த்துகிறது. (திருநாடுவாழி) என்று)

திருவழுதிவளாட்டுக்கு “திருநாடு” என்றிரேதிருநாமம். “திருநாட்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்” என்றிறே அத்தேசிகர்க்கு கிருபகம். (உ) * தெளிவிசுப்பு திருநாட்டோடி ஒப்புச்சொல்லுமத்தனை; ஆகையால் இதுவும் மேலைத்திருநாடுபோலே வாழுவேனுமென்கிறது. (திருப்பொருநல்வாழி) அங்காட்டை நலம்பெறுத்துகிறவர்களிறே; (ஈ) * பொருநற்சங்கணிதுறைவன். விரஜையும்சுத்த ஸத்வத்துக்கடியாயிருக்கும், இதுவும் சுத்த ஸவபாவர்சேரும் துறையையுடைத்தாயிருக்கும். முக்தாகரமிறே; அவ்வாகரத்துக்குக் குலைத்தனின்றிக்கே ஸம்ருத்தமாய்ச் செல்லவேனும்.

இனி, (ஊ) “வாய்ந்தவழுதிவளாடன மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்” என்றும், (ஈ) “திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரன்றும்” என்றும் சொல்லுமாபோலே (திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி) என்கிறது. வானுட்டில் (ஏ) * கண்ணன் வின்னுார்போலே (ஏ) * திருநாட்டுத் தென்குருகூர்க்கரமும் ஸம்ருத்தமாய்ச் செ

(க) திருமொ-ந-ஏ-க.

(உ) திருப்பாலவ-உ-ஈ

(ஏ) திருவாய்-க-ஏ-ஞி.

(ஏ) திருவாய்-க-ஏ-க-ஞ.

(ஊ) திருவாய்-இ-ஈ-கக.

(ஈ) திருவாய்-தனி.

(ஏ) திருவிரு-ஞ-ஏ.

ல்லவேனும். (திருநாட்டுச் சிட்டத்தமர்வாழி) திருநாட்டில் (க) * வானுடமரும் தெய்வத்தினம்போலே இந்தத் திருநாட்டில் சிவ்தரா யிருக்கும் (ங) * கேசவன்தமரான ஸ்ரீவைஷணவர்கள்; (ந) “கிடங் தான் தமக்கன்கூட்டம்” என்றும் (ச) “தமர்கள் தமர்கள் தமர்களாம் சதிரேவாய்க்க தமியேற்கு” என்றுமிழீற ஆழ்வாரும் ஆதரித் துப் போருவது; ஓவம்விதராணவர்களும் (டு) “பொலிகபொலிக” என்னும்படி ஸம்ருத்தியோடே வாழுவேனும்.

(வாழிசடகோபனிட்டத் தமிழ்ப்பானிசை) அதாவது - (அ) “சடகோபன் பன்னியதமிழ்மாலை” என்னும்படி ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்டதாய், சந்தோரூபமாய் (ஏ) “இசைமாலை” என்னும்படி காந்ததோடேகூடி மதுரமாயிருப்பதொன் றென்கை. இசையென்று-இசைக்கப்பட்டதாய், சப்தஸந்தர்ப்பத்தைச் சொன் னபடியாகவுமாம்; அன்றிக்கே, சிட்டத்தமர்க்கிட்ட தமிழ்மாலையா யிருக்கும் என்றுகவுமாம். எம்பெருமானுக்கு இட்டத்தமிழ்ப்பாவெ ஸ்ரூகவுமாம். “இட்டப்பாட்டுக் கேட்கப்போகிறோம்” என்றிரே திருக்குறுங்குடிநம்பியும் அருளிச்செய்துபோருவது. அங்குனுமன் றிக்கே, இட்டத்தை - இட்டுச்சொன்னத்தைச், சொல்லும் அந்தா தியென்றுகவுமாம். ஆக, எல்லாவற்றூலும், ஆழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ் அச்செவ்வியாரூ தொழியவேனுமென்று சொல்லிற்று.

மங்கைக்கர் வாழி வண்குறையனுர் வாழி
செங்கை யருள்மாரி சீர்வாழி—பொங்ருபுனல்
மன்னிரித்துறை வாழி வாழிபரகாலன்
என்னில் தமிழ்ப்பா. விசை.

(மங்கைக்கர்வாழி) இழே “வழிபறித்தவானன்வலி” என்றத் தை விஸ்தரிக்கிறது. பராங்குசர் தேசவைபவத்தை ஆசாவித்தவநந்தரம் பரகாலன் தேசவைபவத்தை ஆசாவிக்கிறது.

(மங்கைக்கர்வாழி) என்று அதிலேகிளுபகமாம்படி திருமங்கை யாம்வாரென்றிரே திருநாமம். அது தான் குடிப்பேரிரே, (அ) “வாழி

(க) திருவிரு-உ-ஞ.

(ஞ) திருவாய்-கு-உ-க.

(ங) திருவாய்-உ-உ-க.

(க) திருவாய்-உ-உ-க.

(ந) திருவாய்-உ-உ-க.

(ஞ) திருவாய்.

(ச) திருவாய்-உ-உ-க.

(ஞ) முழுங்காப்படி-தனி.

முகிம்பையென்றும் மாநகரம்” என்னுமாபோலே இப்போதும் மங்கைமட்டத்தையும் சிங்கப்பெருமாளையும் ஸெவிக்கலாயிருக்கும்(க) “கவிக்கூமாடவீதி வயல்மங்கை மன்னுகவிகன்றி” என்றும், (ஒ) “மன்னுமாமனிமாடமங்கை வேந்தன்” என்றும் (ஶ) “வயல்மங்கை கரராளன்” என்றும் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால் அந்த வம்ருத்திமாரை தொழியவேணுமென்கிறது.(வண்குறையலூர்வாழி) அதுதான் அவதரணஸ்த்தலமிறே. திருவழுதியளாட்டுக்குத் திருக்குருகூர்போலே திருவாலிதிருநாட்டுக்குத் திருக்குறையலூரும்.

“திருவழுதிநாடுதாஸர்” “திருவாலிநாடுதாஸர்” என்றிறே அத் தேச நாமந்தை தேசிகர் நடத்திப்போருவது. அதுக்கு வண்மையா வது - அழகும் ஒன்தார்யமும்; ஆழ்வார் அவதரிக்கையாலே வந்த அழகும், ஆழ்வாரையுண்டாக்கின ஒன்தார்யமும்; (ஶ) “வண்குரு கூர்” என்னுமாபோலே. ஏவம்விதவைவல்கூண்ப ஸ்த்தலமும் உத் தேச்செய்மாலைக்கையாலே வாழுவேணுமென்கிறது. (செங்கையருள்மாரி சீர்வாழி) செங்கையாவது - சிவந்து அழகியதாய் உபகரிக்குமதாயிருக்கும்கை. உபயார்த்தத்தையும் வழங்குமதாயிலே திருக்கைதானிபது. (ஞ) “செங்கையாளன்” என்னக்கடவுதிறே.

அன்றிக்கே கண்ணனை வழிபறிக்கைக்குக்கேடுகைமும் வானுமுடைய கையாகவுமாம். (அருள்மாரி) (ஶ) * திருமாமகளால் அருள்மாரியிறே. (ஞ) “திருமாலாலருளப்பட்ட சட்கோபன்” என்னுமாபோலே தம்மை விசேஷகடாஷம்பண்ணின (அ)*மழைக்கண் மடந்தையான (க) *பங்கயத்தாள் திருவருள்போலேயிறே தாழும் அருளாலே திருமந்தரார்த்தத்தைச் சேதநர்க்குவர்விப்பது. (கா) “நானும் சொன்னேன் நமருமுரையின் நமோநாராயணமே”(கக) “பாடுமின்” (கங்) “திருமின்” (கங்) “தொண்ணர் துஞ்சம்போதழைழுமின்” என்றுமிற்று இவர்ப்பரோபதேசமிருப்பது. அவர்க்குச் சீராவது-ஜ்ஞாநசக்தி வைராக்யாதி கல்யாணகுணமாதல், கைங்கர்ய ஸ்ரீயாதல்.

- (க) திருமெருழி-க-த-கா.
- (ங) திருக்கடு-கா.
- (ஞ) திருமொழி-க-க-கா.
- (ஞ) திருவாய்-க-ஞ-கா.
- (ஞ) திருமொழி-க-ஞ-கா.
- (ஞ) திருமொழி-ஞ-க-கா.
- (ஞ) திருமொழி-ஞ-ஞ-கா.

- (ஶ) திரு-விரு-ஞ-ங.
- (ங) திருவாய்-ஞ-ஞ-க.
- (கா) திருமொழி-க-கா-கா.
- (கங்) தி-மொ-ஞ-ஞ-கா.
- (கங்)
- (கங்) தி-மொ-க-க-கா.

வாசிக்காயிகளுபமாயிற இவர் கைங்கர்ப மிருப்பது *அரங்கன்கூற
(க) “முஸ்மூலப்பிழங்கானீடுதீவர்காலகவி:” மணிமண்டப வப்ரக
ஞங்கிததேபரகாலகவி:” என்னக்கடவுதிறே. (2) “கொழிமதிள்
கள் மாளிகை கோபுரங்கள் துண்ணுமணி மண்டபங்கள் சாலைகள்”
என்று தாமே அருளிச்செய்தபடியே தலைக்கட்டினவராயிற்றிவர
தான். இந்தஸ்ரி கித்யஸ்ரீயாய் திலைகிறகவேனுமென்கிறது “சீர்
வாழி” என்று.

(பொங்குபுனல்மண்ணித் துறைவாழி) அதாவது-(ஏ) “துறை துறைதோறும் பொன்மணி சிதறும் தொகுதிரைமண்ணி” என்கிறபடியே (ஏ) * பொன்னும் பொன்னி கொணர்ந்தலைக்கும் திருப்பொன்னியாற்றின் பிரிவாயிறே மண்ணியாறு தானிருப்பது. அது தான் திருக்குறையலுருக்குத் தெற்காயிருக்கும். (பொங்குபுனலாவது) - அதுதான் ஸமுத்ரகாமிங்கையாலே அதில் நீர் தேங்கியிருக்கையாலும், உத்ரேகத்தை யுடைத்தாயிருக்கு மென்னுதல்; (ஏ) “பொங்குபுனலுந்துமணி” என்று திருக்காலேவரியின் பிரிவாகையாலும் அப்படி யிருக்குமென்னுதல். (ஏ) “மண்ணியல் நீர்தேங்கும் குறையலூர்” என்றிறே அருளிச்செய்தது. (ஏ) *தேங்கும் பொருநல் திருநகரியைப்போலேயாயிற்று திருமண்ணியும் திருக்குறையலுரும். (ஏ) “காவீரிவருஷாங்காலீ-காலேவரிவர்த்ததாம்காலீ” என்னுமாபோலே “பொங்குபுனல் மண்ணித்துறைவாழி” என்கிறது.

* இது அங்கிலம்.

(五) *IT-ANSWER*.

(2) തിരുമ്പാട്ടം-O-എ.

(m) திலமே-கா. கோ-

(5) ॥ ५ - ५ - ५ ॥

(୨) ପ୍ରକଟଣା

67

(3) *ANSWER.*

三

(ಕೆ) ಮಂತ್ರಾಲಪರಮಾತ್ಮಿಯ.

ப்ரமாதாரச்சஸாத்விகா⁽¹⁾ : ஜயந்து கூபிதாரிஷ்டம்லூஸர்வத்ர
ஸர்வதா” என்னுமாபோலே (க) “கொற்றவேல்பரகாலன்” என்றும், (ஒ) “மருவலர்த மூடல்துணியவாள்ஷீசம் பரகாலன்” என்றும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை கிரஸிக்குமவராயிறே யிருப்பது.

(பரகாலன் எண்ணில் தமிழ்ப்பாவிசையாவது) - எண்ணிலே கிளைவிலேயுண்டான தமிழ்ப்பாவிசை என்னுதல்; அதாவது - ஆழ்வார் திருவுள்ளம் பற்றியருளின தமிழ்ப்பாவிசை யென்றபடி. அங்கீகே, எண்ணிலாத் தமிழ்ப்பாவிசை யென்றாகவுமாம். அங்கு மன்றிக்கே அடிவரையாலே எண்ணப்பட்டதென்றுமாம். “இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை” “எண்ணில் தமிழ்ப்பாவிசை” என்கிற இரண்டுமாத்தாதியும் அடிவரையும் சொல்லிற் ரென்பர்கள். (என்னுத்தமிழ்ப்பாவிசை.) என்றபோது எல்லாராலும் மென்னப் படுவதான தமிழ்ப்பாவிசை யென்றாகவுமாம்.

(தமிழ்ப்பாவிசையாவது) த்ராவிடரூபமான சந்தஸ்ஸாலே ஸந்தப்பமான ப்ரபந்தமென்கை. (ஊ) “பாவளரும் தமிழ்மாலை” என்றும், (ஒ) “இன்றமிழின்னிசைமாலை” என்றும் சொல்லக்கடவுதி மே. இசையென்று-காநமாகவுமாம். மண்ணித்துறையென்று திருக்காவேரியின் ஏகதேசத்தைச் சொன்னது-திருக்காவேரிக்கு மூபலகூணமாய், அத்தீரவாஸிகளான திருப்பாணைஷ்வார் கோயிலிலே மண்டியிருப்பாராய், (ஏ) “தொண்டரடிப்பொடியாட நாம் பெற்றல்” என்று அதிலும் அத்யபிகினிஷ்டராயாயிற்றுகுலசேகரப் பெருமாளிருப்பது. ஆகையாலே அவர்கள் அவதரண ஸ்தலமும் ஸ-உசிதம்.

வாழியரோ தென்குருகை வாழியரோ தென்புதுவை
வாழியரோ தென்குறையல் மாநகரம்—வாழியரோ
தக்கோர் பரவும் தடஞ்குழ் பெரும்பூதூர்
முக்கோல் பிடித்த முனி.

இனி, கீழ்ப்பஸ்துதமான பராங்குச பரகால பட்டநாதயதிவராதிகளுடைய அவதரண ஸ்தலங்கள் அதிசயமாகவாழுவேனு மென்கிறது. (வாழியரோ தென்குருகை என்று)

(க) திருமொ-ந-ச-க.0.

(ஒ) திருமொ-ஶ-க-க.0.

(ஒ) திருமொ-ந-க-க.0.

(ஏ)

(ஏ) பெருமாள்திரு-உ-க.

தெற்குத்திக்கிலேயுண்டான திருநகரீயானது வாழவேணும். ஆழ்வாருடையவும் பொனித்துகின்ற பிரானுடையவும் ஸம்ருத்தி யோடே கித்யமாய் வாழவேணும். (வாழியரோ தென்புதுவை) தெற்குத்திக்கிலேயான ஸ்ரீகில்லிபுத்துரில் ஸம்ருத்தி மாருதொழியவேணும். வடபெருங்கோயிலுடையானும் ஆழ்வாரும் ஆண்டாளும் மன்னனுருங் கூடியிருக்கிற ஸம்ருத்திபிழே. (வாழியரோதெஞ்குறையல் மாநகரம்) தெஞ்குறையல் மாநகரமும் அப்படியே வாழவேணும். (மாநகரம்) திருமங்கை மன்னன் அவதாரத்துக்குத் தகுதியாயிருக்கை.

(வாழியரோ தக்கோர்பரவும் தடஞ்குழ்பெரும்பூதூராவது)- (க) “தாரார்மஸர்க்கமலம்தடஞ்குழ்ந்த” என்கிறபடியே பெரிய ஏரியாலே சூழப்பட்ட பெரும்பூதூரென்கை. (ங) “எம்பெருமானுராகிய பேரேரி” என்றும், (ங) “யூஷ்நா^१ஸ்வஷாக்ரேந்வீஸ்-யதிந்த்ராக்யபத்மாகரேந்த்ரம்” என்றும் அவரைச் சொல்லக் கடவுதிழே. அதுவும் அப்படியேயாயிருக்கை, ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸத்தாஸம்ருத்தியையுண்டாக்கு மூரிழே. பெரும்பூதூர் தாஸரென்றீரே பெரியோர்கள் பேரிட்டி அழைத்து ஆகரித்துப் போருவது. ஏவ்மனிதமான அத்தை அவதரணஸ்த்தலமாக வுடையவர். உடையவரவதாரத்தாலேயாயிற்று அவ்லுருக்குண்டான உயர்த்தி. (ச) “ஓங்குபுகமுடையலூர்” என்னக்கடவுதிழே.

(முக்கோல்பிடித்த முனியாவது) (இ) “அறம் மூன்றுகால்குண்றுங்கால் முக்கோல்பிடித்த உலகில் ஊன்றும் காலாக்குமுதாம்சகர்” என்கிறபடியே, அவைதிரான ஏகதன்யிகளை நிரவிக்கைக்காக வைத்தோத்தமரென்னுமது தோற்ற த்ரிதன்தாரணம் பிண்ணி இராமானுசமுனியென்னும் திருநரமத்தையுடையவரானவரென்கை. (ஈ) “திருநூரூவங்குரீபு ஸ்வாதூநா ராயன ஸ்தூதி: த்ரிதன்ட ஸுபத்ருக்கிப்ரஸ்ஸாகாந் நாராபணஸ்த்ருதி:” என்னக்கடவுதிழே. அவதான் (ஏ) ..புமேண்ஸநாஸ்ரீமாட் புரதாங்யுதி சீலூர்-ப்ரமேயேஙஸஹ ஸ்ரீமாந் வர்த்ததாம் யதிசேகரி: என்னும்

(க) திருமொ-க-ஈ-தா.

(ங)

(ங)

(ஈ)

(ங)

(ங)

(ஏ)

படி வாழவேணும். (க) “வாழியெதிராசன் வாழியெதிராசன் என்றிரே தத்விஷயமங்களாசாஸநமிருப்பது.

மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்சமுக் குறுமபாம் குழியைக்கடக்கும் நங்கூரத்தாழ்வான்சரண் கூடியபின் பழியைக்கடத்து மிராமாநுசன் புகழ்பாடியல்லா வழியைக்கடத்த வெனக் கிணியாதும் வருத்தமன்றே.

இனி, உடையவர்க் கநந்தரம் ஆழ்வானை யதுஸந்திக்கிறது. அவரிரே ப்ரதிகூல கோஷ்டியிலே சென்று வென்றவர். அவர் தன் சிஷ்யாசாரர்யக்ரமத்துக்கு வீமாழுமியாய் அருளிச்செயலை யாதசித்துக்கொண்டு போருமவராயிரே யிருப்பது. அந்த ஏற்றமெல்லாம் தோற்ற அவர்தனியனையும் ஆசாரர்யர்கள்கூட்டி யதுஸந்தித் தார்கள். (மொழியைக் கடக்கும். பெரும்புகழான் இத்யாதி.)

இதினர்த்தத்தைப் பெரியஜீயர் செய்தருளின நூற்றாதி யுரையிலே யதுஸந்திப்பது.

நெஞ்சத்திருந்து நிரந்தரமாக சிரயத்துய்க்கும்.

வஞ்சக்குறும்பின் வகையறுத்தேன் மாயவாதியர்தாம் அஞ்சப்பிறந்தவன் சீமாதவ னடிக்கன்புசெய்யும் தஞ்சத்தொருவன் சரணம்புய மென்றலைக்கணிக்கே.

(நெஞ்சத்திருந்து தித்யாதி) இங்காலாயிரத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகர்கம்பின்னோயாகையாலே அவர் திருநாமத்தை யதுஸந்திக்கிறது. இதில் ஆழ்வான் குமாரரான பட்டர்ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்தவராயிரே நஞ்சியர்தாமிருப்பது; அவர் திருவடிகளை யாஸ்ரயித்தவரிரே கம்பிள்ளை. அந்த ஸம்பந்தம் தோற்றச்சொல்லுகிறது (நெஞ்சத்திருந்து) என்று.

அதாவது - ப்ரத்யக் விஷயமான பகவத்விஷயத்தை யதுஸந்திக்கைக்குப்பரிகரமான மாஸ்லிலே நிரந்தரமாகவிருந்து; நிரந்தரமாக நெஞ்சத்திருந்தென்றபடி. (உ) “நெஞ்சமே நீணகராக விருந்த என் தஞ்சனே” என்னும்படி (ஊ) *நெஞ்சத்துப்பேராது நிற்கும் பெருமானை யதுஸந்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, இந்தியங்கள் குடியேறி (ஃ) “மனமாஞ்மோறைவர் வன் குறும்பர்” என்னும்படி. ஸ்வ

(ஏ) ஆர்த்தி - க.

(ஏ) கு-திரு - அக.

(ஒ) கிருவாய் - ந. - அ. - உ.

(ஃ) பெரியதிருவ - குக.

வசமாக மங்ஸஸையிமுத்து விஷயங்களிலே மூட்டி மேல்ரகாதுப வம்பண்ணும்படியாயிறே ஆசைநடத்துவது. நிரந்தரமாக நிரபத்து யக்குமென்று மேலேகூட்டவுமாம். கருத்திமரான குறும்பர் செய்யு மத்தையாயிற்று இந்தியக்கள் நடத்திப்போருவது. அப்படி இந்த ரியவர்க்கத்துக்கு இரையிடாமல் அந்தக்குறும்பைறுத்தேன். (க) “மூழுவேரரிந்த னன்யான்” என்னுமாபோலே.

அன்றிக்கே, (உ) “விச்யாவநீநநமந ஸ்தீயோஷிஜநீ ம஦:

வித்யாமதோதநமதஸ்த்ருதியோபீஜநோமத:” என்கிற முக்குறும்பா கவுமாம். இது எந்த ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலே யென்னில்; சொ ல்லுகிறதுமேல், (மாயவாதியர்தாமென்று). அதாவது - மாயவாதி கள் மங்கலங்கி யஞ்சம்படியாக வவதரித்த ஸ்ரீமாதவனென்னுதல்; கருத்திமவாதிகள் அஞ்சம்படி அவதரித்தவனென்னுதல். (மாயவா தியர்தாமஞ்சப்பிறந்தவன்) என்கிறத்தை மாதவனேடுகூட்டுதல், அடிக்கன்புசெய்யும் தஞ்சத்தொருவனேடுகூட்டுதல். (சீமாதவன் டிக்கன்பு செய்கையாவது) - (க) “முயல்கிண்றேஹுந்தன் மொய்க மூற்கன்பையே” என்கிறபடியே திருவடிகளிலே நிரவதிக ப்ரேமத் தைப்பண்ணுமலரென்றை.

(தஞ்சத்தொருவனுகையாவது) - எல்லார்க்கும் தஞ்சமாவிருப் பாரொருவரென்கை ஆத்மாக்களுக்குத் தஞ்சமான அருளிச்செய வினார்த்தத்தை உபகரித்தருளினவரிறே இவர்தான். (ஈ) “அந்தன ஹெருவன்” என்கிறவிடத்தில் வ்யாக்யாநத்தில் இவர் வைபவத்தை ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்தார். [சரணம்புயமன்றலைக்கணிந்து வஞ்சக்குறும்பின் வகையறுத்தேன்] பால்குடிக்க நோய்தீருமா போலே. (இ) “பாதபங்கயம் தலைக்கணியாய்” என்று ப்ரார்த்திக்க வேண்டாதே அணியப்பெற்று வஞ்சக்குறும்பின் வகையறுத்தேன். (ஈ) “பிதகவாடைப்பிரானுர் பிரமகுருவாகிபாதனிலச்சினைவத் தான்பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே” என்னக்கடவுதிறே. (சீமாதவன்) நஞ்சியர். (அடிக்கன்பு செய்யுமவர்) நம்பிள்ளை. மாதவன் சிவ்யரிறே.

ஊழிதொறு மூழிதொறு மூலகமுய்ய

வும்பர்களும் கேட்டுயிய வள்ளினுலே

(க)திருவாய்ட-கு.

(ஈ) திருமொ - இ - அ - அ.

(உ) முக்தம்.

(இ) திருவாய் - கு - 2 - 2.

(ஈ) கண்ணி - கா.

(ஊ) பெரியா - திரு - இ - நு - அ.

வழியெனும் பூதம் பேய் பொய்கை மாறன்
முறிசையர் கோன் பட்டர் பிரான் மங்கைவேந்தன்
கேழியர்கோன் தொண்டர் துகள்பாணன்கோதை
குலமுனிவன் கூறியதுலோதி வீதி
வழியென வரும்திரளை வாழ்த்துவார்தம்
மலரடி யென் சென்னிக்கு மலர்ந்தழுவே.

(ஆழிதொறு மூழிதொறு மூலகமுய்ய) இனி மங்களாசால்ந
யரான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களின் இயல்துஸந்தாநத்து
டை திருவிதியிலெழுந்தருஞும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை மங்களாசா
உம்பன்னுவார் ஸ்ரீபாதபத்மங்கள் சிரஸாவாற்றுமென்கிறார்.

(ஆழிதொறு மூழிதொறு மூலகமுய்ய) கல்பந்தோறும் கல்பந்
தோறும் ஸ்ரீஷ்டமான லோகத்திலுள்ளாருஜ்ஜீவிக்க. (க) “படைத்
நங்கி” என்றபோதே இதுவும் யதாபூர்வகல்பநமாமோவென்று
நாசாந்தருதயத்திலே அருளிச்செய்காரிறே. (ஈ) “க லீக லீ ஜாய
ஷாந்தாராட்டி” - கல்பேகல்பேஜாயமாநஸ் ஸ்வமூர்த்யா” என்று
நாசாந்தரிக்குமாபோலே ப்ரபந்தாவதரணமுமுண்டாயிறே இரு
ப்பது.

(உம்பர்களும் கேட்டுய்ய) (ஒ)* “மேலாத்தேவர்களும்” இத்தி
யப்ரபந்தத்தைக்கேட்டு உழுஜீவிக்க. (ஈ) “ததுபர்யபி” என்றிரே
இருப்பது. அன்றிக்கே, (ஏ) “கேட்டாரார் வானவர்கள்” என்று
இத்பல்லிகளாகவுமாம். கீழ் “உலகா” என்றது-(ஈ) “உலகமென்
பதுயர்ந்தோர்மாட்டு” என்ற ப்ரமேயத்தாலேயிறே, இவர் மங்க
ாசாந்தபன்னுவது. (எ) “வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது”
(ஏ) வாழ்த்தியவாயராயிறே அவர்கள் இருப்பது. (மாறன்) இத்யாத
யாலே (ஏ) ** “ஓமாஹாத்துக்யமாலக்யராமநாயாத் தாஶீடுத்தாக்ருதா”
குறியூங்கு சிலமிலங்கு புதிய புதிய புதிய புதிய புதிய
நாசாந்தவாதமங்கிசுங்கிதாக்குதாஞ்சளி ருவாசேதம் ருவிம்குலபதிம்

(ஏ)

(ஈ) திவாகரம்.

(ஒ)

(ஈ) க - திரு - கக.

(ஏ) திருவாப்.க-க-அ.

(ஈ) க - திரு-கக.

(ஏ) ப்ரத்மாந-க-க-உ.ஏ.

(ஈ)

[காளவில்லை.

(ஏ) திருவாப்.க-க-க-க.

(ஈ)

இடுந்த ஸ்ரீலோகத்துக்கு இங்கு ஈந்தர்ப்பம்.

ததீ"மற்றை எழுவரும் "பல்லாண்டி" "போற்றி" "காப்பு" "நமீ" என்றிரே மங்களாசாஸநம்பண்ணுவது. ஆண்டானோயும் அவர்க்கண் னரானஉடையவரையும் சொன்னபோதே மத்யேபதிதரான மதுரக விகஞும்ஸல்சிதர்.

(க) "ஆண்டாள் மதுரகவியாழ்வார் எதிராசராமிவர்கள்" என்றிரே ஜீயருமருளிச்செய்தருளிற்று.அவரும் (ஒ) முயல்கின்றேனுன் றன் மொய்கழற்கண்பை" என்று ததீயமங்களாசாஸநத்திலே தலைக்கட்டினார். (குலமுனிவன் கூறியதாவது) - ப்ரபந்தகுலமூலஷத ரான ராமாதுஜமுனி விஷயமாகச் சொன்ன நூற்றாண்தி ப்ரபந்த மென்கை. அல்லது அவரருளிச்செய்ததாக ஒருத்ராவிட ப்ரபந்த மில்லையிரே. குலமுனிவன் விஷயமாகக் கூறியதாலே ஒதியென்ற படி. (ஒ) "ஈங்கவிகளான்பால் மயல்கொண்டுவாழ்த்து மிராமாது சனை" என்றிரே இவர் விஷயத்திலே மங்களாசாஸநமிருப்பது.

(ஓதிவீதிவாழியெனவரும் திரளைவாழ்த்துகையாவது) - மங்களாசாஸந விஷயமான திவ்யப்ரபந்தங்களை அப்படியே திருவீதியிலே யநுஸந்தித்து எழுந்தருளும் (ஏ) *இன்பமிகுபெருங்குழு வைக்கண்டு, (ஒ) "பொலிக பொலிக" என்றும் (ஓ) "நாத்தழும்பெழு நாரஞ்சுவன்றழைத்து மெய்தழும்பத்தொழுதேத்தி இன்புறுந்தொண்டர் சேஷடியேத்தி வாழ்த்துமென்னஞ்சம்" என்றும் மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை. இப்படி மங்களாசாஸநம்பண்ணுமவர்கள் திருவடிகள், (என்சென்னிக்கே) அவர்கள் வாசியறிந்து உகந்திருக்குமென்சென்னிக்கே. (செவ்விப்பூவே) இதுங்சயம். அமரர் சென்னிப்பூவானவன் திருவடிகளான்று; அவனைவாழ்த்துவார்களை வாழ்த்துமவர்கள் திருவடிகளாயிற்று.

தலைக்குச்சுடும் மலர்ந்தழுவாலே. (ஏ) "நம்தலைமிசையே பொங்கிய கீர்த்தியிராயாதுசன்றிப்பூ" என்னக்கடவுதிரே.இதிலே ஆழ்வார்களொல்லாரையும் ஸஹபழக்கையாலே, கீழ் சிறிது ஆழ்வார்கள் அவதரணஸ்தலம் அநுக்தமாயிருந்ததேயாகிலும் அவையும் அநுஸந்தேயம். மாறனவதரணஸ்தலத்தோடே மதுரகவிகளாவதரணஸ்தலமும் அந்தர்ப்பூதம். (ஒ) "சீராரும் வில்லிபுத்தூர் செல்வத்

(க) உபதேசர-உ.க.

(ஒ) கண்ணி-கா.

(ஓ) இரா - நூ-க.

(ஔ) பெருமாள்திரு-க-கா.

(ஏ) திருவாய் - இ - உ-க.

(ஒ) பெருமாள்திரு - உ-ச.

(ஓ) இரா - நூ - காஶ.

(ஔ) உபதேசரத்-ங்கா.

திருக்கோளூர் ஏரார்பெரும்பூதூர்” என்றிலே சேர்த்தியிருப்பது. (கூறியதோதிலீதி) வாழியென வருகையாவது-) இவற்றில் இயலநுஸந்தாநத்துடனே எழுந்தருளுகை. திருச்சந்த வீருத்தம், பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெந்துந்தாண்டகம், ஜூயற்பா, இவற்றின நுஸந்தாநம் இன்னதிருநாளிலே என்று வ்யவ ஸ்தத்தமாயருக்கும் பெரியாழவாா திருமொழி, நாய்ச்சியார் திரு மொழி, பெருமாள்தருமொழி துடக்கமானவற்றுக்கும் ராமோத் ஸவ க்ருஷ்ணத்ஸவாதிகளிலும் (க) “நீ பிறந்த திருநன்னாள்” என்று அவாகள் அவதாரதிவஸமான திருநாள்களிலும் இவற்றின நுஸந்தாநமுண்டாயிருக்கும். மற்றுமுண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் விநியோகமுள்ளவிடத்தே கண்டுகொள்வது.

இத்தால், தத்விஷயாநுஸந்தாநத்திலும் தத்யவிஷயாநுஸந்தா தம் அவனுக்கு மிகவு முகப்பாயிருக்கையாலும், அவர்கள் தாம் அருளிச்செயலுக்கு ப்ரவர்த்தகராம் பெருமையையுடையராகை யாலும் மதினிட்டுவைத்தார். ஒத்துச்சொல்லுவார், ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுவார், பாடுவார், இயல் விண்ணப்பஞ்செய்வார்.

இயல்சாத்து வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

தன்றும் திருவுடையோம்-பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர், வாழி திருக்குருகூர் - வகுளாபரணப்பட்டர், திருநாடுவாழி - பூர்பராங்குச தாஸர், மங்கைநகர்வாழி-பரகாலதாஸர், வாழியரோ தென்குரு கை-பிள்ளை ராமாநுஜதாஸர், நெஞ்சத்திருந்து - பிள்ளையழகிய மணவாளதாஸர், வழிதொறு மூழிதொறும்-பிள் பழகராம் பெரு மாள் சீயர்.

